

er ved at bygge en ny civilisation op i Europa, hvor vi ikke kun bygger på markedskræfterne, men hvor vi bygger på, at vi tager hensyn til hinanden, til fællesskabet og til en bæredygtig udvikling.

Euro-11, klubben af de finans- og økonomiministre, som er med i den fælles valuta, mødes i dag og diskuterer samordningen af den overordnede økonomiske politik. Danmark er ikke med, og jo længere tid, der går, jo mere vil Danmark blive marginaliseret i den sammenhæng alene af den grund, at vi har valgt ikke at dele vilkår med de andre. Det handler ikke om at skulle være med på de bonede gulve; det her handler om Danmarks indflydelse, om Danmarks placering i Europa.

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at det ikke er lykkedes regeringen at skjule, at der er en social harmonisering på vej, og henviser til Nicetraktaten.

Hr. Keld Albrechtsen interesserer sig i øvrigt meget for, hvad der foregår i det økonomiske samarbejde i EU, hvilket jeg gerne vil kvittere for, fordi det er ganske spændende og interessant. Jeg vil gerne én gang til understrege, at det, der er i gang i øjeblikket, er på denne tid af året at aftale de overordnede økonomiske retningslinjer. Heri indgår også, hvordan vi bærer os ad med at hjælpe hinanden med gode råd og ideer til, hvordan vi kan sikre stabilitet og balance på vores budgetter.

Det handler ikke om, som hr. Keld Albrechtsen nogle gange fejlagtigt tror, at vi skal harmonisere alverdens ting, bl.a. vores skattepolitik, men jeg anerkender, at det er vigtigt at være mistænksom over for alle ting, også den slags ting. Vismændene har også i deres rapport, som vi har til diskussion også i dag, overbevisende – synes jeg – forklaret, at der ikke er udsigt til store skatteharmoniseringer, fordi det overhovedet ikke er nødvendigt i forhold til den fælles valuta.

Hr. Keld Albrechtsen trækker også de tendenser frem, som Frankrig og Tysklands forskellige politikere kommer med udtalelser om, og henviser til den franske statsminister og den tyske udenrigsminister. Og hr. Keld Albrechtsen kritiserer de synspunkter, der bliver givet udtryk for med en såkaldt euroregering, en økonomisk regering eller en kerne af lande, som skal have en særlig dynamik og en særlig integration.

Jeg vil godt pege på dette som et eksempel på, at man inden for venstrefløjen er dybt uenig

om perspektiverne for Europa, for det, den tyske udenrigsminister har sagt, har hr. Holger K. Nielsen betragtet med stor åbenhed og interesse. Her deler jeg faktisk hr. Keld Albrechtsens synspunkter, for jeg mener, at det er en meget, meget gal udvikling, hvis vi får et tilbageslag, som jeg vil kalde det, i Europa, hvor nogle har en særlig stilling, en særlig kraft, en særlig adkomst til at lægge retningslinjerne for den europæiske udvikling. Det er ikke meningen med det europæiske samarbejde, og det er ikke en vision, som regeringen deler og heller ikke det parti, som jeg repræsenterer.

Dybest set handler det her om at deltage i det samarbejde, der foregår i Europa, at deltage på lige fod med alle andre selvstændige stater, der er medlem i det fællesskab, som EU er. Og jeg vil stærkt anbefale ikke mindst venstrefløjen i det danske Folketing at overveje, hvad ægte solidaritet i virkeligheden er for noget. Er ægte solidaritet, at man deler vilkår, er med i samarbejdet, er med til at præge den udvikling, som vi kan have forskellige meninger om, hvilken retning skal gå i? Eller er ægte solidaritet, at vi eksklusivt sætter os udenfor og ikke vil dele vilkår med Polen, de baltiske lande, Luxembourg, Irland, Portugal? Jeg synes, valget er nemt.

Jeg vil godt citere en kendt politiker, der har stået på denne talerstol tidligere, nemlig Viggo Hørup. Han sagde en gang i 1890'erne, at den, der vil handle på markedet, må døje landevejens støv.

Demokrati, samarbejde, samhørighed handler om tre ting, nemlig deltagelse, deltagelse og atter deltagelse. Og det handler om at påtage sig et ansvar både for sig selv og for fællesskabet. Og én ting er fuldstændig sikkert: Vi kan kun vinde den politiske kamp for den retning, som Danmark vil præge Europa med, hvis vi er med i samarbejdet på lige fod med de andre, og hvis vi deltager.

Danmark skal deltage åbent, aktivt og engageret, fordi vi gerne vil fred i Europa, solidaritet i Europa og et ordentligt, anstændigt, socialt og miljømæssigt bæredygtigt Europa. Og det kan vi kun præge Europa med, hvis vi også er med på lige fod med de andre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes da, at det er frisk af økonomiministeren at begynde at bringe citater fra starten af 1970'erne ind i debatten. Nu havde vi jo ikke